

4 Cena Numeru wszędzie
Centy 8 (8 halerzy).

PRENUMERATA

miesięczna wysłana za darmo w Krakowie jak na prowin-
dy 2 K. już z dostawą do domu, względnie z prze-
syłką pocztową. — Prenumerata za granicą 2 marki,
3 franki, 1 rs. 20 kop.

POJEDYŃCZE OGŁOSZENIA WYDRUKOWAĆ MOŻNA
WE WSZYSTKICH AGENCJACH PISMI I NA WSZYST-
KICH DWORCACH KOLEJOWYCH.

Dziennik niezawisły demokratyczny ilustrowany.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, Rynek gl. L. 8, Tel. 627.
Redaktor przyjmuje od godziny 11 do 12 w południe. — Ekspedycja
„Nowin” w drukarni Rynek gl. L. 8.

REDAKTOR NACZELNY:
LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Tel. 627)
od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze Rynek gl. L. 8, i p.
Rękopisów nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą wieczorem o 5 i rano o 8. Cena numeru 4 ct. (8 hal.). W poniedziałki i dni poświęcone „Nowiny” wychodzą o 9 rano. Cena 2 ct.

Reforma wyborcza do sejmiku i potrzeba organizacji narodowej.

Po parlamentarnej reformie wyborczej — konieczność reformy sejmowej zaznaczyła się wszędzie w Austrii a podwójnie silnie. Rząd woliwie w wreszcie wszystkie sejmiki krajowe na krótką sesję (w Galicji trwał będzie od dnia 9-go września do 15-go października) celem uchwalenia reformy prawa wyborczego do sejmów. Rząd kilkakrotnie już oświadczył, że nie uważa cetero-
przymiotnikowego prawa wyborczego na podstawie w sejmowej reformy, że należy do niego należała zaprowadzenie V tej kłopot. W naszym sejmiku pojawiło się kilka projektów reformy sejmowej. Projekt ten, zapewne jako szczyt „radikalny” nie zyska aplauzu konserwatywnej większości, która jednak będzie musiała w każdym razie zgodzić się na znaczną modyfikację swego pierwotnego stanowiska. W każdym razie sesja sejmowa będzie niezwykle ożywiona i doniosła — a hasło sprawiedliwej reformy sejmowej musi się urzeczywistniać, choć tylko 5 tygodni rząd wyszł na obrady.

Najgorzejwa, agitacja na reformy sejmowej uprawiają socjaliści i Rusini. Socjaliści, mimo swej niedawnej klęski wyborczej, nie założyli ręk, lecz odrzuć wzięli się do agitacji, rozsiewając masę. We Lwowie na zgromadzeniach socjaliści grozili nawet „strajkiem powszechnym” na wypadek, gdyby reforma nie wypadła po ich myśli. Omyliwszy, siła socjalistów w Galicji jest tak słabą, że ich pogroźki wywołania strajku mają humorystyczny charakter.

Gorsza, że jednocześnie radykałi rusińscy również domagają się powszechnego i równego prawa głosowania do sejmiku, wspierając się przy jego pomocy zdobyć połowę mandatów sejmowych. Hajdamacy podobna teoretyczna agitacja rozwinięli po wszech w Galicji wschodniej i nawiązują do strajku rolnego i do bojkotu wszystkich, co polskie.

Są to wszystkie siły szkodliwy na politycznym i społecznym horyzoncie naszego kraju. Zapowiadają one silne wstrząśnienia całym naszym organizmem społecznym.

185
Żyć wieczny tułacz
według Eugeniusza Su
opracował Walery Tomicki.
Ciąg dalszy.

Cytille dziewczyna tak piękna, żywa, z charakterem tak wesołym, tak lubiący usłuchy i rozkosze, mogła przeżyć swoją młodość, samkietu w ciemnym, ciemnym poddaści, przykryta do stolika, okryta iachmanami, w beztępiennej pracy, bez nadziei... Nie, bo nawiązała w naszym błędnym stanie, piękność potrzebując trochę straju, młodość ruchu, zabawy i wesołości. Albo to rozrywka i odpoczynek nie są niezbędne każdemu wiekowi? Gdyby mogła była zrobić sobie tyle, żeby ci się głoś nie dał we znaki; gdybyś przystał mogła mieć jeden lub dwa dni w tygodniu na odpoczynek i zabawę po kilkunastu dniach pracy przez dwa dni do piętnastu godzin dłaśnie; gdybyś mogła zrobić sobie na skromny wypadek, ale świeży ubiór,

zastępy narodowe — czerwonej hordzie i watahom hajdamaków, szerzących przewrótową agitację po kraju.

Wywiad u Abrahamowicza. Korespondent „Dziennika Poznańskiego” miał rozmowę z bawijnym obcizną w Marienbadzie przezem Kola polskiego, który takie wypowiedział uwagi:

„Zna pan przyswoje niemieckie: wiele wrogów, wiele ozi. Przyzwolę to można dobrze przystosować do Kola polskiego. Zastawiano nas z dżim rozpędem z trzech stron. Wojowało niesłychanych skandale, obelgi, kłamstw i oszczerstw, lecz — Kola polskie wyszło z walki całe. Prawda, że nasi nie przyjęli obietnicy nam niepożądane zadanie.

Niemcy nie zaszli bliżej naszych Rusinów. Dopiero po moim w szczególności Radomskiego i Trylow-
skiego poznali ich nieco bliżej. Takich mów nikt jeszcze w żadnym parlamencie nie wygłaszał. Równie osobliwy objaw. Spontani są także dla Niemców niewzruszeni objawem, a głównie armia socjalistyczna wydawała im się groźna. Spodziewano się bowiem, iż socjaliści demokraci, wzrosłaż tak znaczną w sily, na-
bierał też, jeśli już nie umiarkowania, to przynajmniej pewnej ostrożności i hamowania w jawekach. Pomysł-
one się. Pozostał ten, czem był.

O napieciach na rzekome sądućcy przy wybor-
ach galicyjskich p. Abrahamowicz powiedział:

„Stek kłamstw i oszczerstw. Papier ciemny. W protestach przeciw wyborom można pisać, co się komu podoba. Inna rzecz dowody. Zobaczymy ich do-
wody. Mogły być i w ówczesne minęło wykreślenie, a nawet nieprawdopodobieństwo, lecz to zdarzało się we wszystkich krajach koronnych. W Galicji z powodu rozkładu teren wyborczego i ogromnej ilości wybor-
ców trudności były większe, niż gdziekolwiek. Do tego nasz system proporcjonalny jest bardziej skomplikowany. Wszystko to stoli w niczem nie wykazuje nieprawdopodobieństwo wyborów, gdyż mało usterek nie mogły wywarzyć wpływu na wynik wyborów. Kilka lub nawet kilkanaście głosów, jeśliśbyś nawet przypuścił, że były nieważne, nie mogły przełożyć rezultatów wyboru przy wielkości tysiąca lub kilkuset głosów. Zaczynamy ich dowody. Jeśli będą dowody rzeczy-
wiste, Kola polskie, jak jeden mąż głosować będzie za nieważnieniem. Lecz powtarzam, muszę być dowody rzeczywiste. O mandaty nasze jestem spokojny, wiem bowiem, że protesty wniesione zawierają po naj-
większej części przesady i oszczerstwa.

Co do ogólnego położenia nie zaprzastę się pan Abrahamowicz pesymistycznie.

— W jesieni — mówi — przyjdzie prawdopodobnie do utworzenia ścieśniętej, stałej i zwartej większości parlamentarnej. Wymaga tego w szczególności trybunał w Węgry.

Z jakich części składowych powstało większość, tego dziś niepodobna określić dokładnie. U nas zawsze trzeba się liczyć z okolicznościami nieprzewidywalnymi. Węgry mimo więcej zaryzowała się przyszła większość parlamentarna przy ważniejszych głosowa-
niach podczas lipcowej kadencji.

jakiego koniecznie wymaga twój piękna postać: wiedz pewno niewiele pozostałoby ci do życia. Ułgałaby więc potrzeba, a twoje potrzeby są nieważnie większe od moich.

— To prawda! — odpowiedziała królowa Bachantek, zamysłując się — gdybyś tylko mogła zarobić na dzieło choć franka... wcale inaczej żyłabyś wtedy... gdyż z poczekaniem... przyszanam ci, moja siostrze, przykro mi było być cudzym konstem...

— Dlatego też... byłeś niewolona, moja kochana Cefno; inaczej ganibiamy cię, a teraz cię żaluję... Nie wyobrażał swego przesłania, ale raczej niegłaż mi... podobnie, jak ja nieglaż memu przesłaniu...

— Biedna siostrze — mówiła Cefno, czule ca-
lując Garbuskę — ty, będąc tak nieszczęśliwa, jeszcze mnie upokaszaj i pocieszasz... zamiast co-
byś ja litować się nad tobą i pocieszać cię miła...

— Uspokój się, droga Cefno! Bóg jest sprawiedliwy i łaskawy; jeżeli odmówi mi wielu darów, dał on mnie, podobnie jak tobie, właściwie nam pociechy.

— Ty masz pociechy?

Wrogowie nasi — zakończył prezes Kola polskiego — dokonali niemal całej. Pogodził ogień z wodą Niemców z Słowianami. Małe dobre przykazy anaty-
ki nie pozostanie odoobno.

Z Poznańskiego.

Bojkot nauczycieli.

Wobec notorycznego faktu, że nauczyciele prasy, otrzymujący tak zwane „dodatki kresowe” czyli specjalne pensje za pracę germanizatorską w Poznańskim, odmuszając się niesłychanie gorliwością w przesładowaniu dalszych polskiej i posuwając się nawet dalej, niż władza narzuca wskazuje, zjawili się w prasie poznańskich projekt bojkotowania belfrów hakatystry-
cznych.

„Iad polski” — mówi „Gazeta grudziądzka” — powinien nauczycielom pokazać, że jego zżeczwo-
ba lub niechęć do więcej znaczą, niż ost-
markenizacji” rządowe. I wszędzie tam, gdzie są-
prowadzono niemiecką naukę religii, gdzie rodzice i dzieci z tego powodu mieli przykrość, nie po-
winieli rodzice politycy nauczycielom odmówić wszelkiej pomocy, wszelkich choćby najdrobniejszych przysług. Zatem gospodarz nie powinien nauczycielowi takiemu dawać faworki, ani obro-
bić pola, ani pomagać przy zasiewach, ani ręką dołożyć do sprzętu, nawet choćby nauczyciel chciał pisać jak najdrożej. Zaden robotnik nie powinien pracować u takiego nauczyciela, choćby za najdroższe pieniądze, ani żadna polska dlewa-
czyna nie powinna do niego iść na służbę. Słowem, takiego nauczyciela musi iść polski trakto-
wać jako największego swego wroga i pokazać mu, że choćby i pięć razy tyle dostał tych „ost-
markenizacji”, to one dla niego znaczący nie będą, skoro lud polski nie poda mu ręki i wszelkiej pomocy „przysług”.

„Gazeta grudziądzka” przestrzega swolich czy-
telników przed nierozważnymi aktami zemsty, ale nęga na to, aby dowiedziono germanizatorów, że bez spóźnionego politycy z ludnością polską w okolicach polskich Intend nie mogą i zmusić tych, którzy z chęcią uprawiali politykę germaniza-
cyjną w szkole na własną rękę, do opuszczenia zajmowanych stanowisk.

Potęga ciemnoty w Rosji.

W różnych okolicach Rosji pojawia się epi-
demia dżumy i cholery jak zwykle w sezonie upa-
liści.

Reakcyjne żywioły usiłują je zarządzić wysyskać do swych celów — i starają się rozsiewać wieści, że to lekarze Polacy i żydzi wywołują te wypadki choroby!

— Tak i wielkie pociechy... bez nich... życie byłoby dla mnie wielkim ciężarem... zabrakłoby mi mocy do znoszenia go...

— Rozumiem cię! — rzekła wierszona Cef-
za — znajduję jeszcze sposób poświęcając się dla innych i to ci oszczędza troski.

— Przynajmniej staraj się robić w tej mierze co mogę... ale za to kiedy mi się uda — dodała Garbuska w lekkim uśmiechem — jestem — jestem szczęśliwa i danna, jak mrośka, której po wiel-
kich trudach uda się przytulić duże kózko do mro-
wiska... Ale mój mój... mój...

— Prześlim... mówię jeszcze, proszę cię, i bylebyś się tylko nie obrażała — dodała z uśmiechem Bachantka — srobie ci jeszcze raz propo-
zyję, którą już raz odrzuciłaś... Jakób?, jak sądzę, ma jeszcze pieniądze... wydajemy je na głupstwa, na fraski... proszę cię, pozwól, abym ci dopomogła... Widzę po tobie i napróżności ukrywała przedem-
ną, że mójce się niestanną pracą i nieszczę-
siami srobie zdrówie.

*) Przeprosiliśmy tu czytelników, że Leśnygo na-
zywał się Jakób Korespondent i liżył się do potomstwa siostry Żyda-Tulacza.

OGŁOSZENIA

za wiersz po 16 hal. za każdy następny raz 12 hal.
drobne ogłoszenia po 4 halerze od wiersza (minimum
50 hal.). Nadesłane za wiersz po 20 hal. spody na
każdej stronie po 3 Kor. — Załączniki 20 Kor. za tydzień.
Inseraty prowadzi w swoim zarządzie p. M. Huczyca.

Administracja „NOWIN”: Rynek gl. L. 8,
otwarta od 9—1 w południe i od 3—5 popołudniu.

Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja
Sokołowskiego, Pasaż Hausmana L. 2.

Rzecz nie do wiary — a jednak prawdziwa.

W organie „prawdziwych rurek ludu” „Ru-
skoje znamia” ktoś, podpisany „Niedzielskim 17”,
w artykule „Nowa rewolucja” opisuje „niby to
prawdę, niby emsienie”, a raczej sen swój wia-
sny, z którego staje się oczywiste, że rewolucja
bomb i brannego skończyła się i że lekarze po-
chodzenia polskiego i żydowskiego wyniszczyli te-
raz nowy rodzaj walki rewolucyjnej i nawiązują na
Rosję dżumę, cholę, tyfus, ospę i inne choroby
śmierdzące.

Szkoło mi się — opowiada współpracownik „Rus-
k. znam.” — że znajduję się w jakiejś wielkiej sali
lekarzo-dobitczalnej.

„Dokola sąfi z retortami i fiaskami. Na ścia-
nie portret Herzensteina. Z jego ust wylatują pio-
monie, oświełające całą salę. Przy świetle tej
iluminacji sala zaczęła się wypełniać Polakami
i żydami, odzianymi w białe fartuchy. Każdy ma
w łoku znaczek doktora; a na pierśi wyszły
czarnym jedwabiem trąpy gęste i dwoma skrzy-
żowanymi pistoletami i napisem czerwonym li-
tarami: „Trucizna”.

„Zebrałi „groźni lekarze” zajęli eże miejsce,
a z sąfi wyszedł „mowa” a „talem” na gło-
wie i wezwał Polaków oraz żydów, aby „walczyli
z rądem rosyjskim za pomocą bakcyjowych cho-
letrycznych i innych, rozsiewając je pomiędzy stani-
kami koniackimi, wśród wsi starobogrodzkiej i
względem wśród „naszto stala wioleńskich”.

Następnie odbywa się cały obrad wypuszcza-
nia bakcyjowych „na szczyrzych łapkach” a „słone-
m” czynia: — słowem: cały sabat makabrotki.
Dziennik „Towariscze” przytaczając te okyde
brodnie dodaje do nich taki komentarz: „Dotych-
czas” — powiada gazeta — lud ciemny słyszał ty-
ko pokatnie, w karczmach i od owczary wiejskich,
o satyrkach studach i o trucielach lekarzów;
teraz są dowiedzieli się o tem z prasy. A siane
za prasy i dawniejszych czasów pogromy san-
taryzacji i lekarzy, gdy salii pomógł lud dla
tłumienia cholery.

„Pierwszy to ras od czasu istnienia w Rosji
drukowanego słowa, lud ciemny przeczytał w ga-
setce o doktorach-trucielach! Ze spałit dła-
niarkich w masę ludową poleje się lud zabobno-
nych strachu, bezmyślnego podejścia i fanaty-
cznego ślepoty... I ten jad będzie spotęgował po-
wagę nielegalizacji partyi, na której czuło się
nikt inny, lecz doktor Dubrowin. Jeżeli już doktor
w swojej gazecie pisze, że lekarze trują lud, to
chęta to jest prawdziwa! Tak pracują „czarni
truciele ludu”, pragnący i a cholery uczynić nę-
dzę do ślania niewiast!”.

Prosimy odnowić prenu- meratę.

Prenumerata „Nowin” wynosi 2 korony

— Dziękuję ci, moja kochana Cefno... znam
twoje dobre serce; ale ja niczego nie potrzebuję...
Niewiele zarabiam; ale i to mi wystarcza.

— Odmawiasz mi — odpowiedziała szamucha
królowa Bachantek — bo wiesz pewno, że moje
prawa do tych pieniędzy nie bardzo zaszczytne...
Niech i tak będzie... pomiję twój skrępił... Lecz
przym przynajmniej przysięgę od Jakóba... on był
rzesmieslnikiem, podobnie, jak my... koleady wy-
rażają się nawzajem... Przyjmij, proszę cię, bo są-
dził być, że muszę pogodzić...

— A ja sądziłabym, że ty musz gardzić, są-
biły na mnie nalegała, moja kochana Cefno — re-
ka Garbuska tonem narazem tak stanowczym i
łagodnym, iż Bachantka widziała, że nalegania jej
na niby się nie przysady.

Smutnie głowę wiesiała i znnowu try potoczyły
się jej w oczu.

Martwi cię to, że ci odmówiła? — re-
ka Garbuska, biorąc ją za rękę — i mnie to
martwi; ale zastawo się tylko... a przyszanam mi
ślusność...

Dalszy ciąg nastąpi.

aski torebki, wstążki, grzebyki,
szpilki, perfumy, wody, pu-
dry i mydła toaletowe i t. p.

POLECA

w wielkim wyborze i po możliwie niskich cenach

C. Szczurkowski

Kraków, ulica Grodzka I. 2.

handel przybórów do szycia, haftu, krawieczyzny i największy
w Krakowie skład zabawek.

Król Edward podróżuje.

Król Edward angielski przybędzie na zamku w Wilhelmshöhe, ażeby przepędzić jeden dzień w odwiedzinach o niemieckiej parze cesarskiej.

Następnie król Edward pojedzie do Ischi, gdzie odwiedzi cesarza Franciszka Józefa.

Dla odwiedzin króla Edwardsa angielskiego ułożono następujący program:

Król angielski przybywa we czwartek o godzinie 10 minut 55 przed południem do Gmunden, gdzie wyjedzie naprzeciw niego cesarz Franciszek Józef. Obaj panujący udadą się pociegiem dworskim do Ischi, gdzie cesarz Franciszek Józef odprowadzi króla Edwardsa do jego kwatery w hotelu „Elblüte” i słowy mu krótką wycieczkę. Król Edward odda cesarzowi wizytę w willi cesarskiej. Wkrótce potem słotą królów angielskiemu wyleży książę Ernest August i księżna Thiera Chamberlain i dać im. O godzinie wpół do drugiej oddadzie się śniadanie w willi cesarskiej. Jeżeli pogoda będzie sprzyjała, wyjadą obaj panujący na spacer w kierunku Weselebach. Podczas tej przejażdżki, panujący znajdować się będą sami ze sobą. Wesołom oddadzie się rozczucie przedstawienie w teatrze, poczem zaś przyjeżdży w willi cesarskiej. O godzinie wpół do dziesiątej wesołom oddadzie się przejażdżka po Ischi, którą będzie iluzjonowy.

Podróż króla angielskiego nie ma charakteru politycznego, ale niewątpliwie skutkiem ich będzie wzmocnienie stosunków pokojowych w Europie. Angielskie dzienniki utrzymują, że wizyta w Ischi ma na celu także omówienie sprawy macedońskiej.

Co słychać w mieście?

Kraków, dnia 15 sierpnia 1907.

Z powodu uroczystego święta Wniebowzięcia M. P. następnym numer „Nowin” wyjdzie w piątek wieczorem, względnie w sobotę rano. — Południowy półtygodniowy numer nie zostanie tym razem wydany.

Nabożeństwa. We czwartek w święto Wniebowzięcia N. M. Panny w kościele Panny Maryi, jako w święto patronalne, oddadzie się nabożeństwo 40-god. z okazy w kościele.

W kościele OO. Reformatorów we czwartek, jako w rocznicę śmierci św. Antoniego, odprawiano będzie wotywa z kłanieniem o godz. 8 rano.

Muzyka kościelna. We czwartek do 15. m. w kościele św. Krzyża wykonują artysty opery i wokalnej podczas symfonii następujące utwory: St. Moniak „Pieśń do Matki Boskiej” (p. Malawski), Gonnada „Ave Maria” (p. Handrichowski), solo skrzypcowe (p. Demian), Faure’a „Pod krzyżem” (p. Markówna i p. Ludwig), Schumann op. 19 solo na wiolonceli (p. Arnold Wolf-ath). — Akompaniament na organie objął p. Lehrer.

Uroczyny cesarsze. Z okazji uroczyny cesarsze oddadzie się 18. m. uroczyste doroczne nabożeństwo, w katedrze na Wawelu.

Dokonanie wielkiego festynu z niedzieli oddadzie się we czwartek dnia 15-go lip. w parku dr. Jordana z tym samym a nie wyczerpanym programem. Spodziewamy się, że tym razem nieba będzie tak samo i nie rechem pogody wywar: która bardzo zmniejszała program awaryj wzbudzi wielkie zajęcia. Bogate fanty — dzięki naszym patriotycznym i oharunym kupcom — znajdują się na stołach fortynki, która szczególna i bomboli. — Muzyka i śpiewy chóralne ród-

wnie urozmaćcać będą zabawy, były tylko chętna publiczność korzystać z niej chciała.

Karambol na stacy w Krakowie. We wtorek około godz. 10 wieczorem, pociąg pocztowy, mający odjechać do Lwowa, na krzyżownie torowej, o kilkadziesiąt kroków od stacy, uderzył maszyną o wystające wagony towarowe. Uderzenie było silne: lokomotywa tak została uszkodzona, że musiano ją wycofać przy pomocy liny; między podróżnymi kilka osób nadszło doznało kontuzji.

Biblioteka Muzeum technologicznego przeniesioną będzie po ferjach letnich od dnia 10-go sierpnia otwarta dla publiczności w dniu prowadzenie od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 wieczorem.

Apogost w areście. Czeładnik stolarski, Józef Apogost, skradł onegdaj swemu majstrowi p. Jabłońskiemu z Podgórze, kwotę 10 k. i zbiegł bez śladu. Zdołano go jednak odzyskać — i zamknięto w areście.

Laufner pod kluczem. Na Nowym Placu na Kazimierzu, uganiał od dłuższego czasu między przepłakami, 13-letni Chaim Laufner, kradnąc co się dało. Wreszcie wpadł w ręce przelotki Schlangendorfer, który dał Laufnera w ręce policyi. Teraz siedzi przepłakami na Nowym Placu.

Przejechani. We wtorek popołudniu wezwano pogotowie ratunkowe na Kazimierz do najcięższego przez wóz Józefa Wesołaka konduktora tramwajowego. Opatrzka leżących podłoża, W. odniósł rany na podbrzuszych częściach ciała.

We środę rano opatrzyło pogotowie 12-letniego Ayda M., który przejechany w ul. Miodowej, oddał ciężkie rany na obu nogach. Opatrzono go odwiezione do szpitala św. Łazarza.

Na dnie. We środę rano, z kamienicy przy ulicy Dominiakowskiej 1. 1, własnoci O. O. Dominiaków, delowowało rodzinę Bartłomieja Serafińskiego. Swego czasu S. był właścicielem kamienicy przy ulicy Kanoniczej, ale pociąg do kłótni, objawiający się szczególnie z żony S. zrujnował rodzinę. Bartłomiej jako malarz pokojowy mógłby zarabiać na kawalek chleba, ale żona awantury wyprowadziła z kamienicy i sprzedawała narzędzia malarzkie, aby uzyskać kilka centów na wdęk. Wreszcie zażyczyły od kilku młotów z czynszem, nieszczęna rodzina z pięciorgiem dzieci znalazła się na bruku.

Sport zimowy. W jesieni bież. roku wydana zostanie broszura, która obejmować będzie walki wsiółki dla miłośników sportu zimowego, wykaz miejscowości w których sport taki jest uprawiany, wykaz hoteli i pensjonatów w tych miejscowościach w zimie otwartych, z podaniem cen za mieszkanie i utrzymanie, ceny formanki, wykaz miejsc gdzie odcinają informacje) zasięgnięto głosią t. d. Ponieważ niejednokrotnie podnosili się głosy, że w Galicyi, sport ten jest zaniedbany, a rozwinięcie tegoż przyczyniłoby się do wzmocnienia ruchu turystycznego w porze zimowej, zwraca się Król. Związek Turyst. z prośbą do Towarzystwa, sportu zimowego, narciarski uprawiających, oraz do miłośników tych sportów, by zechcieli nadać wykaz miejscowości dla sportów tych odpowiednich, a tam gdzie już są uprawiane, długość prestrzeń, na których się odbywały, wraz z podaniem szczegółów, na wstępnie zaznaczonych, oraz ewent. program na najbliższy sezon zimowy.

Za kradzież jabłek z ogrodu p. M. Ulanowskiej przy ul. Garnoarskiej, aresztowano 16-letniego Zygmunta Doka.

Podatkowa śrubka. Od jednego z szan. naszych abonentów otrzymany następujący list: Nowiny! należę sobie kilkakrotnie artykuły o niemiernym drożdżeniu mieszkań w Krakowie. Ośmielam się upraszać Szanownego Redakcy o łaskawe wyjaśnienie bliższe, z jakiego tytułu magistrat i administracja podatków właścicieli realności przy ul. Mikołajskiej 1. 3. podwyższyli podatek galiny o przeszło 100% a gnatowy o 50%.

gminy wynosił w r. 1906 58-50 K. a na rok 1907 118-70 K. kwartalnie. Gruntowy wynosił w r. 1906 326-09 K. a na rok 1907 489 K. kwartalnie. Względnie podwyższone właścicieli podatek o 789-28 koron rocznie. Ponieważ reklamacje były daremne, właściciele podwyższyli czynsz lokatorom i tak podpiśniętym odpowiadać, że teraz ma płać o 359 K. więcej! Trzaskę za dół! Ponieważ emerytem pensji nie podwyższono tak jak urzędnikom — czynsz słabiej, przez taki wyjazd nie może łatwo być przyjemny.

Stanowisko nasz korespondent domaga się od nas wyjaśnienia sprawy którą zbadał i wyjaśnić może tylko, psycholog. Podwyższenie podatków z roku na rok jest systemem galicyjskim. Jedynym zaś powodem podwyższenia jest fakt, że nasi pt. urzędnicy są Galicyanami, to znaczy, że gorliwiec słusznego pragną się odznaczyć i przewyższyć innych swych antytryckich kolegów. I gdy przyjdzie „Wulk”, wtedy szrube podatkową przypięć, uszy szanowne administratywa nie zabłądzi kierunki podatków. I dlatego to obaga Galicya płaci stosunkowo największe podatki w całej Austrii i w tym samym najwięcej może gęstości! Szczęśliwy kraj!

Awanturznica noc pod telegrafem. Dawno już organa policyjne nie pamiętali tak obfitej w aresztowania nocy, jak noc z 13 na 14 b. m. Między innymi odstawiono pod telegraf:

Dwudziestoletniowiec ledniego Kazimierza Zygmunta, który w szyku Wiednia przy ul. Lubiez, władował sprzączki, uderzył kłosem w twarz żołnierza 16 p. obron. kraj i zmasł na oko nie wybił.

12-to letniego Jona Chastonia, ponieważ teściu nocy zakradł się do mieszkania brandmistrza w Wójcik, cenne kradzieży.

Franciszka Duszyka, za pijackie awantury w ul. Lubiez.

Franciszka Bystrzowskiego, handlarza bydła, który w domu publicznym przy ul. św. Wawrzyńca, wazczył awanturę, a kiedy zamknięto przed nim drzwi i posłano go policyjną, rzucił się na służącego z dobytym nożem.

Jana Wesołkiego, weglarza, za awanturzenie w ul. Lubiez i za to, że w drodze pod telegraf, rzucił się na ziemię w ul. Poselskiej i symbolował chrob, chcąc nie być aresztowanym.

Ignacego Zarzykę, ponieważ w ulicy Rawskiej, kompletnie pijany obrał sobie nocleg na chodniku.

12-to letniego Juliana Szuła za wdzierstwo.

Stanisława Czachara z Niedzielski, za to, że po pilnowaniu zaszedł podwyższyć na stacy w poczcie ul. III-od. Pod telegrafu zastawiało awanturkowi aż 3 policyjnych.

Augusta Lyska, rzekome buchaltera, nie należącogo pisać ani czytać za nieprzeżywaną zaczepianą przechodni w ul. Zwierzynieckiej.

35-letniego St. Stepińskiego z Lwowa, który wywazył z aresztu po odświeżeniu kary za zbr. kradzieży we wtorek popołudniu, tego samego dnia wieczorem skradł w restauracji p. Frimla dwa białe obrusy nożem.

Przytomność umysłu maszynisty Włodzisł Piszczek, 52-letni starzec, głuchoniemy, wracał we wtorek do domu w Podgórze, torom kolejowym. Właśnie poza jego plecami dążył pociąg Nr. 1014 do Zakopanego, i dzięki tylko przytomności maszynisty, który na czas wstrzymał pociąg, że Piszczek wywodził z życiem z groźnego niebezpieczeństwa.

Ułiawiona kradzież. We wtorek po południu, niejaki Hirsch (Grinbaum) oddał areszt obok drzwi 1 w tym celu pokłody się na trawie obok kłaztoru OO. Redemptorystów w Podgórze. Ponieważ słodkie zbył oporowo, Grinbaum nakrył sobie twarz chustką i w ten sposób uśniewał się nieco zdziwną. Ale tej samej chwili z pora kłaztoru wybiegło kilku nieletnich awantur podgrzanych, a spotrzygających śpiącego żydka postanowili wyrzucić mu jaką paotę. Z podród gromadki 15-letni Władysław Ziemia zbliżył się pierwszy.

zary do leżącego na trawie i zoczywazy w niego srebrny zegarek, pragnąc go sobie przywłaszczyć. Nie ośmił mu się jednak zamiar, bo w tej właśnie chwili, kiedy Ziemia ahylił się po awą zdurzy, Grinbaum schwytwał go za rękę i odpowiedział do eskorty policyjnej: Reszta andrów rozbiegła się na wszystkie strony.

Magistrat miasta Podgórze wydał surowe zarządzenie wszystkim plekarzom w Podgórze, ażeby przy sprzedaży chleba wywariali taryfę con tak co do ilości i jakości chleba, tudzież utrzymywali wagę, ażeby strona kupująca mogła na miejscu sprawdzić, że podana waga odpowiada rzeczywistej wadze kupionego chleba.

Bandyty w Tenczynku i stosunki na dworcu w Krzeszowie. Długo tam w Tenczynku. Bandyta Grzesiewicz od przeszłego tygodnia wykonał na dwa śniadane napady na zagrody niejaki Grzegorzewski i Gackowski, wdów, mieszczących tylko z nielicznymi dziećmi. Chłapki to bandyta, który imnie, że ma aż dwie „żony”, towarzyszące mu otawicznie, czuje wielki podziw do wdów, których tu u nas nie braknie ze względu na epidemię zagrażającą t. delirium, rozkożenie pochłaniające parę oraz w polari młodych małżonków. Bandyta obrał sobie okolicę Tenczyka za staję siedlisk i utrzymuje się przed oknem władz dzięki protekcji kilku „pospolicznych” mieszczków Tenczyka. Gdyby nie opiekę ze strony socjalistów, bandyta nie musiałby już zaudarmierzyć.

Co się tyczy kaskaty, rozwieleniowidły wódr personalu służbowego krzeszowskiego dworca nazmielnik murze, co następuje, dla zaostrzenia sprawy. Nauczelnik stacyi, jest okazy poważniejszego nżywającego szanunku, więc jego należy z dyszykami wykłuzzyć.

Szybowane podług towarzyszy, odbywające się stale na trakcie, którym przejeżdżają farmaki i pojazdy z gołkami na dworze, aniemieliwa tym ostatnim dostanie się na stacy przed odjeściem pociągu osobowego, na który się spieszą. Dzięki temu, chcąc walczyć do pociągu, trzeba przed rampami z wozu wykaszczyc, że rampy imno zakaza przejazd, naruszając się na niebezpieczeństwo i w dodatku trzeba nieraz walczyć bez biletu, gdyż nabyć go przy kasie nie można ze względu na... nieobecność kasjera! W wagonie, skoro się wsiadło bez biletu, trzeba obok tabu za bilet, zapłacić kas (Nachzahlung), bo konduktor oczywiście nie wie, czy za biletu przy kasie nie było można nabyć, ze względu na nieobecność sprzedającego biletu. Na ten fakt nam świadków.

Nowy Szczę. (Burze. — Rekolacje nauuczycielskie. — Po adresem dyrakcji pocztowej. — Oryginalny incydent.) Ubiły tygodniście zaczął się o nas silniejszy burzami. Szczególnie we czwartek i w niedzielę nad ranem szalał huragan z całą siłą. Szkodę, szczególnie w okolicy, są nader znaczne. Płomyki były bezustannie, od jednego z nich zajął się we wal gaje stodoła, wskutek czego jedno gospodarstwo padło ofiarą burzy. Powietrze strasznie dmie, termometr wskazuje szóstnieście 10.

Przez 5 dni z rzędu odbywały się tu rekolacje dla nauczycieli. Wobec 40 uczestników wygłaszał k. Mielch Bargzlarz rekolacyjne nauki, poczem wazyg gremialnie przystąpił do konwencji 5. Trydziestu uczestników znalazło pomieszczenie w konwencie księży jezuitów.

Mieszkańcy przedmieścia Górków słyszeli, że po zaciąganiu się dojeżdża im ludź, wskutek czego wstrząsł on za strażą czasu, a czysto i łatwo, sami się po nie zgłaszano na pocie głowia, odległa o 3 km. Dyrekcja powinna zaprowadzić tam dla Górkowa, jak i dla Kaduka służbę poświat.

Ocegdaj jakiś obłąkany, przybyły z Tarnowa, przehadzał się w rękawik kostiumu po placu torowym na dworze. Służba kolejowa przytrzymała go i odstawila do magistratu.

LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

W naszej letniej stolicy.

(Ciąg dalszy).

— Tak i kącicie rano posili na śniadanko, tomy ntemal do pociągu się spóźnił! — przewrał mo małżonka. — Był sen, chodźcie zaraz szana z takim wyjadacem na pivo...

— Ależ duszko, wypiliśmy tylko straszenie niego, po staropolsku! W starodawnym gronie starodawne zwyczajy obserwowac się godeł. A że to gładki, serdeczny całowiek, czas szybko chodzieł. Tak, serdeczny przy piwie wtręcała snownu energiczna małżonka. — Ty szanowne młasej się z jakim starym pijakiem pobratad. Już ja ci tej dziesiątej eskapady nie daruję!

— E, dajże spokój duszko. Taki porządny całowiek, obywatel, aptekarz! I taki sekrecy Polak, konserwatywno-postępowy demokrat, o sdrowej poglądach. Tyłem się z nim nagadał, napolytkował o naszej bliźnie, aż mi serce rościło. Bo tu w Galicyi ducha sdrowego mało! — Ale to całowiek serdeczny. Nazywa się Kowalski: może go pan zna?

— Aleś to mój brat! — zawołał rejent uradowany. — No, proszę pana dobrodzieja, jak się to doświadczyło!

— Zaraz też dostrzegłem, że pan tak podobny do swego brata. Porwali pan, że się przedstawie. Jestem Dionyis Małkowski z Warszawy. Jedziemy właśnie do Zakopanego.

— Kram Kowalski, rejent z Krakowa — rzekł rejent, kłaniając się szanownemu panu i panie Małkowskiej! — i ja również jadę do Zakopanego.

— Ach, tak jestem wzięczna bratu pana, że się zaspokoił moim mgłom, który pojechał do Zakopanego, aby miśkaniem tam najść, a teraz czekał przez kilka dni w Krakowie na nasz przyjazd...

— Casy dni duszko na was czekałem! Bo to z kobietami, to tak: — mówił pan Małkowski dalej, zwracając się do rejenta — jadę niby u was, do Zakopanego, aby wybiegnąć po tych hałach, koncertach, teatrach, a bym po dwadzieścia sukien każda, stroj się i pakuję, że pół sezonu minie, zanim się spakowaliśmy!

— A cóż tam nowego w Zakopanem? — spytał rejent. — Pan dobrodzieja pewno nie pierwszy raz?

— Ale owasem, pierwszy. — Toteż z otwartem sercem czekałem do tej pery Tatr naszych. Cadownie tam, panie dobrodzieju, swoboda panu, powietrze jak bursty! Tylko o mieszkaniu trudno. Wszystkie panie zajęte i drogo, że aż strach. Choć wy to teraz u korony liście, to i tak strasznie drogo wypadła. (Gdyby to na rabie zmieścić, toby na Marszałkowskiej wcale ładnie mieszkanie znalazł. Toteż u niego, pała, w mojej kamienicy, że te piękniejsze dostanie pan mieszkanie na drugim piętrze, z gazem, wodą, wygodami. A w tych willach kaskafolichskich ładnych wygód nie ma, a kasa słońce siono płacić.

— Już ja widzę, że ty znowa, jak zwykle, straszną jakąś bzdurę najad, kiedy z góry tak nas przygotowujesz na niewygodę.

— Ależ moja duszko, tylko się zwolm wycezuje nie przedzać z góry, bo jeszcze nie widział mieszkanie. Nie żadna to buda, — ale willa z widokiem, i ma napisane na froncie „Wila Sikoniowska”. Gospodara Józef Sikon Galiencia postawił j w tym sezonie, więc wszystko świeżutkie, nowitewkie. Nie było nawet jeszcze obici, gdy wynajmowałem, ale gospodarz, panie, peronak, pan jak ja, zafasciło polski, obciagał, solenie, że wszystko będzie wykończono. I we-

randa jest, i widok na Głownię jest. — Zresztą, ja wiem, że ja tobie nigdy nie dogodzę, a nie jestem Panem Bogiem, tebm stworzył, czego niema, więc wręcam, co znalazł najlepsze.

— No, no, zobaczymy.

— Ale przerwaliśmy naszym wejściem panom partytkie. W coście to panowie grali? W tarozka? W preferansa? A może i jabym się mógł przysiąg?

— Ależ owsem, prosimy! — rzekli obaj radey.

— A może i pan z nami? — sworzył się Małkowski do poety, który siedział w kącie wagonu i bystem spojrzeniem obserwował puchną paluch Daidzi.

— Dziękuję panu, bo mnie kartę nieżę.

— Ale co tam, graj pan! — rzekł rejent i nadsiewał.

— Gęsto kochany.

— Tyś tyś wybrany.

Nie śdzieże tak hockiem, zabaw się tarozkiem!

— Widesi pan, że ja także niegorosze pomyśla układam, pan sam, panie Zarwasiński, lepszych nie napisiesz.

(Dalszy ciąg nastąpi)

Pierwszy Najtańszy

Perfумы i Mydła, Szczotki, Gąbki i Grzebień, Opatrunki, Wody mineralne, Srodki lecznicze.

Kraków, Floryańska L. 36, I. p. pod firmą

Skład apteczny Mg. farm. Jadwigi Klemensiewiczowej Kraków, ul. Karmelicka 15.

KAJETAN ZIAK

Specjalność: artykuły higieny kobiecej.

